

Sygn. akt VII U 127/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Zabrocka

Protokolant: st. sekr. sądowy Sylwia Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2014 r. w Gdańsku

sprawy A. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania A. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 13 grudnia 2013 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. i przyznaje ubezpieczonemu A. B. prawo do emerytury od 1 października 2013 r.

/ na oryginale właściwy podpis/

Sygn. akt VII U 127/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 grudnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił wnioskodawcy A. B. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnym warunkach z uwagi na niespełnienie warunków nabycia tego prawa przewidzianych przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) w wobec nie udowodnienia 15 letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach. Organ rentowy wyjaśnił, iż nie zaliczył do pracy w szczególnych warunkach okresu od 22.04.1974 r. do 30.06.1977 r. oraz 01.07.1991r. do 31.08.1993 r. z tytułu zatrudnienia w Zakładzie Budownictwa (...) w G. z uwagi na brak powołania w sposób prawidłowy przepisów resortowych, oraz okresu od 01.02.1994 r. do 31.12.1998 r. z tytułu zatrudnienia w Zakładach Budownictwa (...) w G.. z uwagi na nie wskazanie charakteru pracy z powołaniem się na przepisy rozporządzenia.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca wniósł o zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach, wskazując, iż wykonywał pracę kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyższej (...) tony. Wniósł o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków G. M. i T. T..

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał argumentację prezentowaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony A. B., urodzony dnia (...), z zawodu kierowca, w dniu 16 października 2013 r. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniosek o emeryturę.

Decyzją z dnia 26 listopada 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnym warunkach, z uwagi na niespełnienie warunków nabycia tego prawa.

Decyzja ta została następnie uchylona kolejną decyzją pozwanego z dnia 13 grudnia 2013 r., wydaną na skutek złożenia przez wnioskodawcę pisma z dnia 04.12.2013 r. zatytułowanego odwołanie od decyzji z dnia 26.11.2013 r.

Zaskarżoną decyzją z dnia 13.12.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. ponownie odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnym warunkach, z uwagi na niespełnienie warunków nabycia tego prawa.

Wnioskodawca nie jest członkiem OFE.

W toku postępowania przed organem rentowym ubezpieczony udowodnił na dzień 01 stycznia 1999 r. staż ubezpieczeniowy wymiarze 28 lat, 11 miesięcy i 8 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 12 lat, 3 miesiące i 16 okresu pracy w szczególnych warunkach.

Organ rentowy zaliczył wnioskodawcy do pracy w szczególnych warunkach okresy od 01.07.1977 r. do 30.06.1982 r., od 01.07.1982 r. do 21.10.1985 r., od 07.07.1987 r. do 30.06.1991 r. z tytułu zatrudnienia w Zakładzie Budownictwa (...) w G. na stanowisku kierowcy – (wcześniejsza nazwa zakładu pracy to Przedsiębiorstwo (...) w G.).

Okoliczności bezsporne, vide : wniosek – k. 1 – 4 plik akt ubezpieczeniowych, karta przebiegu zatrudnienia z dnia 13.12.2013 r. nienumerowana karta akt ubezpieczeniowych, decyzja ZUS z dnia 13.12.2013 r. nienumerowana karta akt ubezpieczeniowych,

W okresie od 22.04.1974 r. do 31.08.1993r. wnioskodawca był zatrudniony w Zakładzie Budownictwa (...) w G. na stanowisku kierowcy – (wcześniejsza nazwa zakładu pracy to Przedsiębiorstwo (...) w G.).

Od 01.10.1993 r. do 31.01.1994r. wnioskodawca był zatrudniony w (...) Sp.z o.o. w G., na stanowisku kierowcy (poprzednia nazwa Przedsiębiorstwo (...) w G.), od 01.02.1994 r. do 07.06.2003 r. wnioskodawca był zatrudniony w Zakładach Budownictwa (...) w G. na stanowisku kierowcy (poprzednia nazwy przedsiębiorstwa to Przedsiębiorstwo (...) w G.).

Zakład Budownictwa (...) w G. (po zmianie nazwy) prowadził szeroko zakrojone prace budowlane w tym przy układaniu torów , a także przy budowie różnego rodzaju obiektów np. dworca (...) w T., Zakładów (...) w K., dworca (...) K. i (...) w G. oraz Szpitala (...) w G. .

W okresie od 1977 r. do 1991 r. przedsiębiorstwo było zakładem przynależnym do (...).

W czasie zatrudnienia w Zakładzie Budownictwa (...) w G. od 22.04.1974 r. wnioskodawca jeździł gazikiem.

Uprawnienia do prowadzenia pojazdów kat. C i E A. B. posiada od 05.12.1975 r.

Po otrzymaniu uprawnień do kierowania pojazdami kat. C i E tj. od 05.12.1975 r. wnioskodawca zgłosił się do bazy w T., gdzie przydzielono mu samochód skrzyniowy Z. 130- tj. samochód ciężarowy o dopuszczalnym ciężarze całkowitym

do (...) ton , którym jeździł do 1980 r., następnie jeździł samochodem marki K. - tj. samochodem ciężarowym o dopuszczalnym ciężarze całkowitym do (...) ton.

W okresie tegoż zatrudnienia przebywał na budowie eksportowej w Iraku od 22.(...).1985r. do 14.05 1987 r., gdzie jeździł wywrotką o ładowności do 40 ton, a następnie korzystał z urlopu wypoczynkowego do 07.07.1987 r.

Po powrocie do kraju jeździł samochodem marki T. tj. samochodem ciężarowym o dopuszczalnym ciężarze całkowitym do (...) ton i tym samochodem jeździł do 2002 r. Wnioskodawca przewoził różnego rodzaju materiały budowlane np. pustaki, cegły, cement, żwir , piasek , tłuczeń .

Wnioskodawca , po uzyskaniu uprawnień , pracę kierowcy samochodów ciężarowych wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

G. M. był zatrudniony w Zakładzie Budownictwa (...) w G. (przed zmianą nazwy w Przedsiębiorstwo (...) w G.) od 31.03.1975 r. do 31.07.1991 r., na stanowisku mechanika samochodowego.

T. T. był zatrudniony w Zakładzie Budownictwa (...) w G. (przed zmianą nazwy w Przedsiębiorstwo (...) w G.) od 04 marca 1977 r. do 31.05.2005 r., na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych. Ma przyznane prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach na podstawie orzeczenia Sądu.

Dowód :

- akta osobowe w tym umowa o pracę z dnia 22.04.1974r . k. 1, umowa o pracę z dnia 01.02.1994 r. k.47, umowa o pracę z dnia 31.07.1997r. k. 48, umowa o pracę z dnia 30.12.1994r. k. 50, umowa o pracę z dnia 20.09.1995 r. k. 54, umowa o pracę z dnia 21.06.1995 r. k. 52, umowa o pracę z dnia 15.12.1995 r. k. 56, umowa o pracę z dnia 27.06.1996 r. k. 58, umowa o pracę z dnia 24.12.1996r . k. 61, umowa o pracę z dnia 05.07.1997r/ k. 62, świadectwo pracy z dnia 31.01.1994 r. k. 6, świadectwo pracy z dnia 16.08.1993r k. 5, świadectwo pracy z dnia 06.06.2003r. , zaświadczenie z dnia 23.09.2002r. , zaświadczenie z dnia 27.09.2002r.,zestawienie k.49;

- akta sprawy w tym zeznania świadków G. M. k. 24-25 wraz z nagraniem na płycie CD k. 27, zeznania świadka T. T. k. 25 wraz nagraniem na płycie CD k. 27, zeznania wnioskodawcy k. 25 w związku z słuchaniem informacyjnym k. 23 wraz nagraniem na płycie CD k. 27.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach ubezpieczeniowych pozwanego organu emerytalnego, aktach osobowych, aktach sprawy, których prawdziwości i rzetelności nie kwestionowała żadna ze stron postępowania. Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia jej wiarygodności z urzędu.

Podstawę ustaleń stanu faktycznego stanowiły także zeznania świadków w tym świadka G. M. i świadka T. T. współpracowników wnioskodawcy za sporny okres zatrudnienia w Zakładzie Budownictwa (...) w G. (przed zmianą nazwy w Przedsiębiorstwo (...) w G.), które zasługiwały na wiarę, albowiem były one jasne, spójne, rzetelne i razem z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie tworzyły zwartą i logiczną całość. W poczet materiału dowodowego Sąd zaliczył także zeznania wnioskodawcy, które ocenił w pełni za wiarygodne, spójne i zbieżne z zeznaniami świadków.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych odwołanie skarżącego A. B. zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszego postępowania była kwestia ustalenia prawa ubezpieczonego do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Wyniki przeprowadzonego przez Sąd postępowania dowodowego wykazały, że wnioskodawca legitymuje się wymaganym 15 – letnim stażem pracy w szczególnych

warunkach, co sprawia, że stanowisko organu emerytalnego odmawiające wnioskodawcy prawa do wcześniejszej emerytury, nie jest słuszne.

Ogólne zasady nabywania prawa do emerytury dla ubezpieczonych urodzonych po 1948 r. zostały uregulowane w treści art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2009, Nr 153 poz. 1227 ze zm.), zgodnie z którym ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, tj. spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) legitymują się okresem zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż: 65 lat - dla mężczyzn, 60 dla kobiet,
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej: 25 lat dla mężczyzn, 20 dla kobiet,
- 3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa;

Podkreślenia wymaga, iż art. 184 ust 2, zmieniony został przez art. 1 pkt 20 ustawy z dnia 11 maja 2012 r. (Dz.U.2012.637) z dniem 1 stycznia 2013r., co skutkuje tym iż od 1 stycznia 2013 r. aby uzyskać uprawnienia do emerytury w warunkach szczególnych nie ma konieczności spełniania przesłanki rozwiązania stosunku pracy.

Podkreślenia wymaga, iż w niniejszej sprawie zmiana art. 184 nie wywołuje żadnych skutków prawnych, ponieważ wniosek o świadczenie został przez wnioskodawcę złożony po dacie wprowadzenia nowelizacji do art. 184 ustawy.

Godzi się wskazać, iż dla uzyskania uprawnień do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym wymagane jest osiągnięcie wskazanego w przepisach wykonawczych wieku, a także przepracowanie określonej ilości lat w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Aktem wykonawczym, do którego odsyła ustawa o emeryturach i rentach z FUS, jest rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Stosownie do treści § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W wykazie A – prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego – stanowiącym załącznik do rozporządzenia, w dziale VIII (w transporcie i w łączności) pod poz. 2 wskazano m. in. prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej (...) tony.

Dodatkowo wskazać należy, iż zgodnie z przepisem § 2 ust 1 i 2 powołanego wyżej rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy natomiast, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy (§ 2 ust. 2).

Trzeba jednak zwrócić uwagę, że zgodnie z utartą praktyką i orzecznictwem w postępowaniu przed sądem okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przewidziane rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze mogą być ustalane także innymi środkami dowodowymi niż dowód z

zaświadczenia z zakładu pracy (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 1984 r., III UZP 6/84 oraz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 września 1984 r. III UZP 48/84), a więc wszelkimi dopuszczalnymi przez prawo środkami dowodowymi.

Bezspornym jest, iż ubezpieczony osiągnął 60 rok życia, na dzień 01 stycznia 1999 r. udokumentował okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 28 lat, 11 miesięcy i 8 dni w tym 12 lat, 3 miesiące i 16 dni okresu pracy w szczególnych warunkach, nie jest członkiem OFE.

Pozwany odmawiając zaliczenia okresu od 22.04.1974 r. do 30.06.1977 r. oraz 01.07.1991 r. do 31.08.1993 r. z tytułu zatrudnienia w Zakładzie Budownictwa (...) w G. wskazywał na powołania się na przepisy resortowe, natomiast odnośnie okresu od 01.02.1994 r. do 31.12.1998 r. z tytułu zatrudnienia w Zakładach Budownictwa (...) w G. wskazywał na brak świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Na początku rozważań wskazać należy, że świadectwo pracy, czy świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 k.p.c., gdyż podmiot wydający to świadectwo nie jest organem państwowym ani organem wykonującym zadania z zakresu administracji państwowej.

Dlatego też w ramach postępowania sądowego Sąd ocenia zarówno zasadność odmowy wydania przez pracodawcę świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, jak i zasadność umieszczenia w świadectwie pracy wzmianki, że pracownik wykonywał pracę w warunkach szczególnych (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 1999 r., II UKN 619/98, OSNP 2000 Nr 11, poz. 439).

Ponadto przepisy regulujące postępowanie o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym nie mają zastosowania w postępowaniu sądowym, które regulowane jest przepisami kodeksu postępowania cywilnego. Ewentualne ograniczenia dowodowe mogą zatem wynikać jedynie z przepisów tego kodeksu, przy czym przepisy regulujące postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych (art. 477⁽⁸⁾) i następne k.p.c.) nie zawierają dodatkowych ograniczeń w stosunku do przepisów ogólnych regulujących postępowanie dowodowe (art. 235-309 k.p.c.). Powyższe oznacza, iż okoliczności, od których uzależnione jest prawo do emerytury mogą być wykazywane wszelkimi środkami dowodowymi przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego, w tym także zeznaniami świadków czy opiniami biegłych, co znajduje bezpośrednie odzwierciedlenie w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 8 sierpnia 2006 r., I UK 27/06, OSNP 2007 nr 15-16, poz. 235, z dnia 2 lutego 1996 r., II URN 3/95, OSNAPiUS 1996 Nr 16, poz. 239, z dnia 25 lipca 1997 r., II UKN 186/97, OSNAPiUS 1998 Nr 11, poz. 342 oraz z dnia 14 czerwca 2006 r., I UK 115/06, OSNP 2007 nr 17-18, poz. 257).

Podkreślenia także wymaga, iż wykazy resortowe, mające za zadanie uszczegółowienie wykazu prac zawartego w rozporządzeniu Rady Ministrów, muszą być dostosowane do treści załącznika do wymienionego rozporządzenia. Mają charakter porządkujący, ale nie stanowią aktu normatywnego powszechnie obowiązującego, a więc ich treść nie jest wiążąca przy ustalaniu prawa do wcześniejszej emerytury. Gdy wymienione w nich stanowiska nie odpowiadają wykazowi prac ujętemu w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów, nie wywołują skutków przewidzianych w art. 32 ust. 1 ustawy emerytalno-rentowej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2012 r., II UK 103/11, niepubl.).

Wnioskodawca legitymuje się świadectwem wykonywania pracy w szczególnych warunkach za okres zatrudnienia od 22.04.1974 r. do 31.08.1993 r. z dnia 16.08.1993 r. w którym zakład pracy wskazał, iż wnioskodawca wykonywał pracę w szczególnych warunkach, podając czasookres zatrudnienia w szczególnych warunkach oraz zajmowane stanowisko - kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej (...) tony, które to świadectwo stało się także podstawą zaliczenia przez pozwanego organu rentowego do pracy w szczególnych warunkach następujących okresów od 01.07.1977 r. do 30.06.1982 r., od 01.07.1982 r. do 21.10.1985 r., od 07.07.1987 r. do 30.06.1991 r.

W świetle powyższego uznania w ocenie Sądu Okręgowego brak jest spójności, co do traktowania zatrudnienia wnioskodawcy w tym samym zakładzie pracy na płaszczyźnie wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Pozwany organ rentowy zdaje się nie zauważyć, iż zarówno zakres czynności jak i charakter zatrudnienia

wnioskodawcy nie uległ zmianie a zmianie jedynie uległa nazwa zakładu pracy, w którym był zatrudniony A. B. a ta okoliczność nie wywiera żadnego wpływu w zakresie kwalifikowania określonego rodzaju pracy do pracy w szczególnych warunkach. Tym bardziej, że wnioskodawca legitymuje się świadectwem wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 16.08.1993 r., którego co do zasady pozwany nie kwestionował a wręcz na jego podstawie poczynił wiążące w sprawie ustalenia do zaliczonych okresów pracy w szczególnych warunkach opisanych powyższej.

Jednakże zauważył Sąd także, iż w okresie od 22 kwietnia 1974r. do 5 grudnia 1975 r. ubezpieczony, nie posiadając uprawnień do kierowania samochodami ciężarowymi, pracował jako kierowca gazika. Okres ten nie podlega zatem zaliczeniu do pracy w warunkach szczególnych.

Całościowa analiza zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, uzupełnionego w postępowaniu sądowym o zeznania świadków, zeznania wnioskodawcy i dokumenty z akt osobowych w sposób nie budzących żadnych wątpliwości interpretacyjnych potwierdza, iż wnioskodawca od 6 grudnia 1975 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej (...) tony a pracę tę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez cały okres zatrudnienia w Zakładzie Budownictwa (...) w G..

W szczególności okoliczności te zostały wykazane dokumentami z akt osobowych ubezpieczonego a także uszczegółowione zeznaniami świadków G. M. i T. T. a także zeznaniami wnioskodawcy.

Świadkowie G. M. i T. T. powołani w sprawie byli współpracownikami wnioskodawcy za sporny okres zatrudnienia, pracowali w tym samym zakładzie co wnioskodawca, znali specyfikę pracy, zakres obowiązków i charakter wykonywanego zatrudnienia.

W tym miejscu celowym jest wskazanie, iż świadek T. T. był zatrudniony na tożsamym stanowisku co wnioskodawca tj. kierowcy, co potwierdza jego wiedzę o zakresie zadań i czynności wykonywanych przez wnioskodawcę. Natomiast G. M. był bliskim współpracownikiem wnioskodawcy z uwagi na zatrudnienia na stanowisku mechanika samochodowego, co także potwierdza jego wiedzę co do zakresu zadań wykonywanych przez wnioskodawcę.

Zatem wynik przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego potwierdził, w sposób nie budzący żadnych wątpliwości interpretacyjnych, iż wnioskodawca po uzyskaniu stosownych uprawnień (od grudnia 1975 r.) wykonywał prace w szczególnych na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej (...) tony

Odnośnie okresu zatrudnienia na budowie eksportowej od 22.10.1985r. do 14.05 1987r., wskazać należy, iż zgodnie z ugruntowanym poglądem judykatury okres ten podlega zaliczeniu do pracy w szczególnych warunkach z uwagi na wynik przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego odnośnie tego okresu zatrudnienia, który potwierdził iż wnioskodawca na budowie eksportowej jeździł wywrotką o ciężarze całkowitym do 40 ton.

Odnośnie okresu od 01.02.1994 r. do 31.12.1998 r. z tytułu zatrudnienia w Zakładach Budownictwa (...) w G., za który wnioskodawca nie legitymuje się świadectwem wykonywania pracy w szczególnych warunkach wskazać należy, iż także i ten okres podlega zaliczenia do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach na podstawie przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego, które w sposób nie budzący żadnych wątpliwości potwierdziło, iż wnioskodawca w dalszym ciągu wykonywał pracę kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej (...) tony.

Biorąc pod uwagę, powyższe w ocenie Sądu ubezpieczony spełnił wszystkie przesłanki dla nabycia emerytury w obniżonym wieku, ponieważ w dniu 21.08.2013r. ukończył 60 lat, na dzień 01 stycznia 1999 r. udokumentował okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze, co najmniej 25 lat, nie jest członkiem OFE.

Wynik przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wykazał, iż wnioskodawca legitymuje się 15 letnim stażem pracy w szczególnych warunkach w wobec doliczenia do okresu zaliczonego przez pozwany organ rentowy okresów od 6 grudnia 1975 r. do 30.06.1977 r. oraz 01.07.1991r. do 31.08.1993 r. z tytułu zatrudnienia w Zakładzie Budownictwa (...) w G. oraz okresu od 01.02.1994 r. do 31.12.1998 r. z tytułu zatrudnienia w Zakładach Budownictwa (...) w G..

Uwzględnienie, ww. okresów pracy, wskazuje, iż staż pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych jest dłuższy niż wymagany ustawą, a zatem, zgodnie z przepisem § 4 rozporządzenia, oznacza spełnienie tego wymogu do przyznania wnioskodawcy świadczenia emerytalnego w wieku obniżonym.

W konkluzji, z wyżej przytoczonych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 477^{((14))} § 2 k.p.c. w związku z cytowanymi wyżej przepisami, zmienił decyzje organu rentowego z dnia 13.12.2013 r. i przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach od dnia 01.10.2013 r. mając na uwadze fakt, iż ubezpieczony w dniu 21.08.2013 r. ukończył 60 rok życia a w dniu 16.10.2013 r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury oraz dyspozycję art. 129 w zw. z art. 100 ust. 1 cyt. ustawy emerytalnej, zgodnie, z którą świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca w którym zgłoszono wniosek. Sąd nie podzielił w tym zakresie stanowiska pozwanego zaprezentowanego w decyzji z dnia 13.12.2013 r. iż za datę wniosku o świadczenie należy uznać datę pisma zatytułowanego odwołanie z dnia 06.12.2013 r., z uwagi na to , że wniosek o przyznanie świadczenia A. B. złożył w dniu 16.10.2013 r. i co do tego wniosku pozwany wydał pierwotnie decyzję z dnia 26.11.2013 r., która następnie uchylił zaskarżoną decyzją z dnia 13.12.2013 r.

W świetle działań pozwanego uznać należy, iż decyzja z dnia 13.12.2013r. dotyczy wniosku ubezpieczonego z dnia 16.10.2013 r.

SSO Elżbieta Zabrocka